

Nepoznati svetac tjedna

Kalist I.

Ime: Callistus, Callixtus

Rođenje: oko 155. g.

Smrt: 222. g.

Zanimanje: Papa (217-222.)

Zanimljivost: Pripadao robovskom staležu

te radio u rudniku. Kao papa dopustio pokajanje i ponovno pomirenje s Crkvom onih koji su smrtno sagriješili. Borac protiv modalizma.

Umro mučeničkom smrću - bačen je u bunar sa zavezanim mlinskim kamenom oko vrata.

Spomendan: 14. listopada

inFORMACIJE

Euharistijska slavlja na KBF-u

utorkom, srijedom i četvrtkom u 7.25h u studentskoj kapeli.

Ispovijed na KBF-u

u studentskoj kapeli utorkom i četvrtkom od 12.45 do 13.30h

Susret za mlade trećom srijedom u mjesecu

Velika dvorana nadbiskupijskog sjemeništa u Splitu, srijeda, 16. 10. 2013. u 20.30h

10. Duhovna obnova za mlade

Studentski dom (Campus Sveučilišta), obnovu vodi don Damir Stojić, petak, subota i nedjelja, 18-20. 10. 2013.

LiST je tiskan potporom Studentskog zbora Sveučilišta u Splitu.

Urednik: **Darko Rapić**

Uredničko vijeće: **Ante Marević, Mate Mihaljević i Marija Jurić Ćviro**

Grafički obradio: **Marko Grgić**

Za sve ostale informacije možete se obratiti na: studentskilist@gmail.com

List Studenata Teologije

GODINA VII :: listopad 2013. :: BROJ 1. (23)

UVODNA RIJEČ

Pao je prvi LiST nove akademske godine! U desetke primjeraka... U nešto drugačijem izdanju uredništvo ovog malog novinarskog primjerka željelo bi tradicionalnu uvodnu riječ posvetiti posebnim pozdravima i zahvalama. Poseban pozdrav svim profesorima koji su tu da na najbolji način prenesu stečeno znanje da bi studentima proširili horizonte i upoznali ih s istinom te pozvali da u njoj žive. Pozdravljamo sve studente, osobito 'teološke veterane', one kojima je ovo posljednja godina. Kao što to biva, život ide i ljudi odlaze i dolaze.

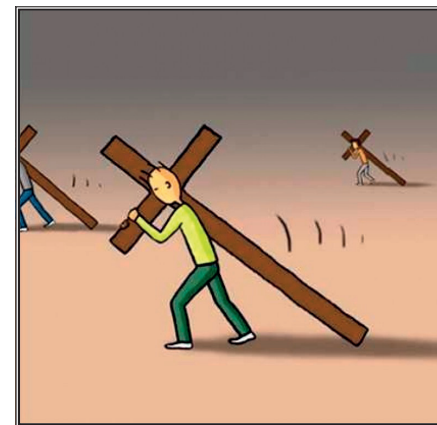
Jedan dan udeš na vrata fakulteta i pozvoniš jednom od naša dva portira, a drugi dan se pozdraviš. Stoga želimo osobito pozdraviti i zahvaliti onim studentima kojima je prošla akademska godina bila posljednja. Ostavili su nekakav trag, a sada je vrijeme da se okrene nova životna stranica. Među njima je Katarina Gugić, bivša urednica LiST-a koja ga je oživjela raznolikim temama i raznim sadržajima. Tu je i Ivan Marić bez kojeg ovog broja i projekta vjerojatno ne bi bilo. Zahvaljujemo

grafičaru Marku Grgiću koji svaki broj čini ljepšim. Osobiti pozdrav šaljemo novim studentima i studenticama. Upisali ste jedan od dva smjera kojeg ovaj fakultet nudi. I neka ste! Vjerujemo da ste prepoznali put. No, on

je trnovit, nimalo lagan. Ipak, pozvani smo da budemo ustrajni. Na putu istine, života. Pozvani da budemo svjedoci, a ustrajne čeka nagrada - nepropadljivi vijenac. Onaj kojeg svijet ne razumije i ne prihvaća. Ali znate što? Ima onih koji su to razumjeli i prihvatili. Jedan od njih prije nekoliko dana je proglašen

blaženim. Hrvat! Čuli ste, vjerujem, svi. Ime mu je Miroslav Bulešić. Bio je student Katoličkog bogoslovnog fakulteta, baš kao i mi. Svoj je život predao Božjoj volji i bio istinski Kristov svjedok. Donosimo sažeti životopis našega novog blaženika čija se beatifikacija održala 28. rujna u prepunoj pulskoj areni. Neka njegov život bude pravi poticaj za nas. I da, želimo vam uspješnu novu akademsku godinu!

Urednik

BLAŽENI DON MIRO - SVJEDOK KRISTOV

Hrvatska povijest, pogotovo uzimajući naglasak na II. Svjetski rat i poslijeratna zbivanja prepuna je žrtava. Poznati hrvatski svećenik don Anto Baković u knjizi "Hrvatski martirologij XX. stoljeća" na kojoj je radio 17 godina, gdje na 1100 stranica piše o 664 mučenika Crkve u Hrvata za vrijeme Drugog svjetskog rata i kasnije.

Zasigurno smo čuli za Miroslava Bulešića. Svećenika, rodom iz istarskog sela Čabrunići, mladića koji je istine katoličke vjere vrednovao iz molitvenika "Oče budi volja Tvoja", kojeg je biskup Juraj Dobrila sastavio za hrvatsko-katoličko pučanstvo u Istri. Don Miro se vrlo mlad odlučio za svećenički poziv, u 10. godini života. Nakon položene mature u koparskom sjemeništu, na inicijativu svećenika Ivana Pavića («Radi se o odličnom mladiću, intelektualnom, otvorenom, pobožnom i dobrom») njegov ga porečki i pulski biskup upućuje na jesen 1939. na studij u Rim.

U grad prvotnih mučenika, don Miro je sazrio duhovno i intelektualno. 1943. se vraća u Istru gdje dolazi na poziv svog biskupa da primi svećeničko ređenje. Zanimljivo je i geslo njegove Mlade Mise: «*Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja Tvoja!*».

U ratnom vihoru njegovog mladog svećeništva pokazao se kao prava i čvrsta stijena, na kojoj vrijedi graditi. Bio je u službi Crkve i puka Božjega, osobito za najugroženije. Zbog takvog odvažnog, dosljednog i načelnog djelovanja Bulešiću stižu prijatelje s raznih strana. Kraj rata je

dočekao u Baderni, ali već u jesen 1945. imenovan je župnikom u Kanfanaru. U ovoj novoj sredini Bulešić se dao svom revnošću na duhovnu obnovu prostrane i zahtjevne župe. Oživio je crkveno pjevanje, crkvena su slavlja postala za sve privlačna. Gajio je pobožnosti prema Srcu Isusovu i prema Srcu Marijinu, promičući i zajedničko moljenje krunice, češću ispovijed i svetu pričest... U Pazinskom sjemeništu Bulešić se ozbiljno, savjesno i zdušno posvećuje radu s prvim generacijama sjemeništaraca. Istodobno se, kao tajnik Svećeničkog zbora sv. Pavla, odvažno i ustrajno zauzima za slobodu vjere i nesmetanog djelovanja Crkve u novoj, komunističkoj državi. A sjemeništarcima je,

kako je sam zabilježio u svom dnevniku, govoreći o svećeničkom poslanju, tih dana rekao: «*Biti svećenik znači – biti mučenik*». Početkom ožujka 1947., podravnatelj Bulešić se pobrinuo da se veliko raspelo, koje je iz središta atrija Biskupijskog sjemeništa svetogrdno skinula skupina «napredne omladine», uz pjevanje i molitve cijelog Sjemeništa časno vrati na svoje mjesto. Koncem lipnja 1947. godine, obraćajući se Bogu, u dnevniku je zapisao: «*Ja želim, ako je Tvoja volja, čim prije doći k Tebi*». Njegova revnost i ustrajnost vidi se kad su razulareni komunisti upali u župnu crkvu u Buzetu s namjerom da spriječe Krizmu, a don Miro je svojim tijelom branio Svetohranište i u njemu Presveti oltarski sakrament... »*Bulešić je ubijen ubodima noža u grlo, a njegova krv poprskala je zid predsoblja laniškoga župnog ureda. Prema riječima očevidaca, Bulešić je, osjetivši da umire, zazivao: «Isuse, primi dušu moju.»*

U ovom skraćenom životopisu našega don Mire pokušao sam vam što vjerodostojnije pokazati njegovu karizmu, dosljednost i vjeru. Zaista je teško u par redaka predstaviti ovakvog svećenika. Don Miro puku u Istri, pa tako i nama u ostalim dijelovima naše izmučene "Lijepje Naše" neka bude pravi primjer spremnosti. Spremnosti za narod, Crkvu i vjeru. Ustrajnosti za velike ciljeve i velike žrtve za dobro. Nadi, da sve ovo crnilo koje je oko nas, progoni (kojih smo i mi danas svjedoci) nisu kraj, da je kraj onda kada dopustimo da naša duša umre u grijehu, a ne tijelo u milosti. Vjeri koja nije posumnjala u ispravnost mučeništva. Vjeri koja ga je dovela do takvog, mučeničkog kraja ovezemnog života. Ali nije to kraj, on i danas živi. On živi, kad živi svjedok Krista i našega naroda!

Ante Marević

